

другъ прѣдатель и, както първиятъ прѣдаде на юдеитѣ и римскитѣ солдати Спасителя, така и послѣдниятъ, живущъ между насъ, иска да прѣдаде на вълцитѣ Негѣвитѣ овци и, ако никой не попрѣчи на измѣната, ако на врѣме никой не смаже главата на змията, всички ни очаква погибель, а заедно съ насъ ще погине и Христовата вѣра.

Работникътъ го гледаше съ извънредно безпокойство, като че не можеше да разбере онова, що слушаше. А грѣкътъ, като покри главата си съ края на наметалото си, захванъ да повтаря съ гласъ, който като че излизаше изъ подъ земята:

— Тежко ви, слуги на праведния Богъ! Тежко ви, християни и християнки!

И пакъ настанъ мълчание, пакъ се чуехъ само траканята на воденичнитѣ камъни и шумътъ на рѣката.

— Отче, — попита развълнувано работникътъ, — кой е тоя прѣдатель?

— Кой е тоя прѣдатель? Сиятъ на Юда. Той се прѣдставлява за християнинъ, ходи въ молитвения домове само за това, за да издава братията, да донася на цезаря, че тѣ го не признаватъ за богъ, че хвърлятъ отрова въ кладенцитѣ, че убиватъ дѣцата и искатъ да унищожятъ тоя градъ. Слѣдъ нѣколко дена ще бѣде дадена заповѣдъ на преторианцитѣ да извържатъ старцитѣ, женитѣ и дѣцата и да ги избиятъ, както бидохъ избити робитѣ на Педания Секунда. И всичко това ще направи вториятъ Юда. Но, ако първия никой не наказа, ако никой му не отмъсти, ако никой не защити Христа въ смъртния часъ, то нѣма ли да се намѣри нѣкой да накаже втория, да смаже змията и да защити отъ загииванье братията и Христовата вѣра?

Урбанъ, който до това врѣме сѣдѣше на камъка, станъ и извика:

— Отче, азъ ще направя това!

Хилонъ щцо станъ; една минута той гледа въ лицето на работника, осветено отъ свѣтлината на мѣсечината, послѣ, като протегна ржката си, бавно турна дланъта си на главата му.

— Иди при християнитѣ, — каза той тържествено, — иди въ молитвения домове и питай братията, дѣ е Главкъ, и, щомъ ти го покажатъ, въ името на Христа, убий го! . . .

— Главкъ? . . . повтаряше работникътъ, като че искаше да запомни това име.

— Познавашъ ли го?

— Не, не познавамъ го. Християни има съ хиляди въ Римъ и не всички се познаватъ. Утрѣ вечеръ въ Острий ще се събератъ братията и сестритѣ, всички до единъ, по-